

Dobročinnosť Anny Valaštekovej z II. A je nákazlivá

apríl 2017

Spracoval Adrián Čapo z II. B

„Najlepším zážitkom je každý dobrý skutok.“, „Mali by sme vyvážiť misky váh medzi dobrým a zlým.“ – to sú výroky Anny, ktoré vychádzajú z jej dobrého a múdreho srdca. To zas ona „zdedila“ po svojej mamke.

Ako si sa dostala k pomáhaniu ľuďom, kto ťa ovplyvnil?

Už od mala ma mamka učila, aby som k ľuďom bola dobrosrdečná. Ona sama pomáha ľuďom prostredníctvom rôznych charít, zbierok a pod. Od mala som ju sledovala a pomáhanie ľuďom sa mi začalo páčiť. Tak ako mamka, tak aj ja som sa s touto myšlienkou stotožnila.

Ak som na ulici videla, že niekto potrebuje pomôcť finančne alebo nejak inak, stále som mamku ťahala za ruku, aby sme týmto ľuďom spoločne pomohli.

Keď som niekomu pomohla, tešila som sa sama zo seba, a čo ma tešilo ešte viac bolo to, že ma v tom podporovali aj starí rodičia, ktorí na mňa boli hrdí. To ma v mojej aktivite povzbudilo a začala som sa tomu venovať pravidelne.

Ako prebieha takáto pomoc?

Nemá to žiaden scenár, ktorého sa zakaždým držím. Je to spontánne, takže tým pádom moja pomoc prebieha stále inak. Väčšinou takýchto ľudí stretávam na vlakových, autobusových staniciach, kde si odo mňa poprosia nejaké peniaze. Veľa ľudí ich odsudzuje, no niektorí z nich sú naozaj slušní a peniaze nevyužijú na kúpu alkoholu a cigariet. Buď im tie peniaze dám alebo im za ne kúpim jedlo, ktoré im následne darujem.

Párkrát sa mi stalo, že tam po mojom návrate z obchodu neboli. V tom prípade jedlo darujem niekomu ďalšiemu. Avšak nepomáham len formou jedla alebo financií, ale aj oblečenia. Hlavne v zime mi je týchto ľudí ľúto. Nakoľko som študentkou, nemôžem si dovoliť kupovať drahé oblečenie, no stále si nájdem nejakú alternatívu.

Pracuješ sama alebo máš aj priateľov, ktorí ti pomáhajú?

Väčšinou nepomáham sama. Mám aj priateľov, ktorí sa ku mne pridajú. Začalo to, keď sme boli vonku a ja som videla bezdomovca, ktorý potreboval pomoc a pomohla mu. Táto myšlienka sa zapáčila mojej spolužiačke Katke, ktorá mi neskôr veľmi pomáhala. Túto myšlienku sme chceli posunúť ďalej. Preto sme poprosili ďalšiu spolužiačku Betku, aby sa k nám pridala a spravila aj pár fotiek, ktoré som neskôr pridala na svoj blog.

Ako tvoju prácu vníma okolie, ostatní ľudia?

Ako som už som spomínala, moje okolie vníma moju aktivitu veľmi pozitívne, ale stretla som aj ľudí, ktorí mali zbytočné otázky a ešte zbytočnejšie argumenty. Myslia si, že všetci bezdomovci sú len opilci.

Snažím sa ich presvedčiť o opaku a vyrozprávam im rôzne pravdivé príbehy zo života bezdomovcov, ktoré mi sami povedali.

Čo sa týka mojej mamky, ona s mojou pomocou ľuďom bez domova súhlasí, avšak často zápasí s myšlienkou, že sa tým vystavujem istému nebezpečenstvu.

Adrián a Anna na Valentínskom študentskom plese, február 2017

Ako tvoju pomoc vnímajú ľudia, ktorým pomáhaš?

Neviem presne určiť ako to vnímajú, no častokrát vidím v ich očiach radosť. Občas sa stalo, že zo strachu moju pomoc odmietli, no neskôr aj tak povolili. Veľmi ma dojíma, ak sa niektorí rozplačú a ďakujú úprimne z celého srdca. Niekedy je to ďakovanie "nekonečné".

Práve tieto pocity mi pripomínajú, prečo robím to, čo robím.

Opíš svoj najlepší aj najhorší zážitok pri svojej práci.

Najhorším zážitkom bolo určite to, keď som jednému pánovi darovala jedlo. Všimla si to skupinka opitých bezdomovcov, ktorí sedeli obďaleč a akonáhle som odišla, prišiel jeden muž zo skupinky a začal tohto pána biť. Páčilo sa mi, ako istý pán zo zastávky zakročil a začal kričať na opitého bezdomovca nech prestane. Keďže neprestal, musela som zavolať políciu, a nakoniec aj sanitku. Najlepším zážitkom je každý dobrý skutok.

Plánuješ do budúcnosti túto pomoc nejako zveľadiť, dostať na vyššiu úroveň alebo rozšíriť okruh ľudí ktorým pomáhaš?

Určite áno, v budúcnosti sa tomu chcem venovať viac. Rada by som dala dokopy určitú skupinu ľudí, ktorí by v tom boli so mnou, a neskôr priberať ďalších a ďalších.

Je ťažké povedať, či to posuniem na akúsi vyššiu úroveň, ale ak bude príležitosť, určite si ju nenechám ujsť.

Prečo si myslíš, že by mladí ľudia mali takto pomáhať?

Myslím si, že ľudia sú v tomto konzumnom systéme čoraz viac sebeckí, a preto by sme mali takýmito dobrými skutkami ísť vzorom a zmeniť zmýšľanie mladých voči ľuďom v núdzi, vyvážiť misky váh medzi dobrým a zlým.

Koniec koncov, nikdy nevieme, či sa to nestane aj nám. Treba rozdávať dobro bez ohľadu na to, či z toho niečo máme.

Pocit z toho, že ste niekomu naozaj pomohli je na nezaplatenie a mne to ako odozva určite stačí.

